Mappe 52
Eksp. pk 11/3
Årg. 1942
O. V.

NORGE VÅRT LAND. 2015

Klare linjer.

N.S. forræderregjeringen har fra Kong Håkon den 7.s slott i Oslo utsendt en "lov" om nasjonal ungdomstjeneste. Etter denne skal alle norske barn, gutter og piker, mellom 1o og 18 års alderen daglig i noen timer f fritt kunne påvirkes av NS-utlærte agitatorer og oppdras i deres ånd. Det har momentant reist seg en storm av forbitrelse i hele det norske folk, en forbitelse som dog er blandet med en viss følelese av maktesløshet. En sier til seg selv: Hva kan vel jeg alene utrette mot dette? Det nytter ikke. Og alene enkeltvis nytter det ikke. Men samlet utgjør alle foreldre i Norge en makt som kan knekke Ns's bestrebelser for å ta fra oss barna. Vi kan gjøre noe og må gjøre noe. Hvis vi ikke sier stopp her og setter hårdt mot hardt, så underskriver vi vår egen dødsdom som frie mennesker og utleverer landet vårt til N.S:s trelldom og elendighet. Vi er stolte over at 98 % av Norges befolkning er mot NS, og vi vet at alle demokratiske land vet dette og roser oss for det. Hvis vi uten protest lar all vår ungdom innskrive i Ns ungdomsorganisasjoner, har vi ingen rett til denne hyldest fra alle lands demokrater, og det blir ikke lenger 98 % utenfor NS.

Det er ikke vanskelig å forstå hvor NS vil hen med dette nye anslag. De har ikke kunnet knekke oss i frontangrep enda og velger derfor nå å falle oss i ryggen ved å røve fra oss våre barn. En vil kanskje si: Ja, men barna føler helt som oss,- de vet hva det dreier seg om,- de lar seg nok ikke påvirke. Dessuten innvirker vi på vår side på dem. Vi som er far og mor, vi skal nok vite å bevare ungene fra å falle for nazistenes latterlige agitasjon.

Men millioner av tyske foreldre sa akkurat det samme til seg selv da de stod foran det samme problem i 1933 etter Hitlers maktovertakelse. De trodde også at de skulle kunne bevare sine barns sjeler frelst gjennom denne påvirkning. Og resultatet er det vi kjenner alt for godt. Resultatet ble at ikke bare ble barna oppdradd til overbeviste boende nazister, men foreldrene ble i sin tur påvirket av barnas begeistring for det nye slik at de enten selv gikk over til nazismen eller tilslutt oppga den håpløse kamp og sank hen i en dyp apati, så selv ikke de mest hårreisende utslag av nazistenes barbari formår å få dem til å reagere. Det er nå så at Norges situasjon nå er forskjellig fra Tysklands i 1933, men det er allikevel en naiv illusjon å tro at barn i 1o-års alderen alene kan stå mot en dyktig propaganda. Hvis vi gir etter på dette punkt, kommer Ns. til å oppdra våre barn til å bli nøyaktig lik de tyskere som falt over Norge som en sulten gresshoppesverm 9. april 1940, og som baner seg vei ved hjelp av forrædere, som ikke skyr noe gement middel, som gjør sine framstøt ved bakholdsangrep og løftebrudd, som vinner sine oppskrytte "militære" seire dekket av vergeløse kvinner og barn, sårede og syke, som de driver foran seg, som fengsler og mishandler, piner og myrder ned for føte på sin vei.- Og slik skulle våre barn bli?

Vi har ikke lov å skyte oss inn under at befrielsen kommer snart. Vi håper det, men vet intet sikkert om når den kommer. Har vi først bøyet oss og latt NS ta våre barn, kan vi ikke siden rette på dette om befrielsen skulle trekke ut.

For å danne seg et billede av hvorledes barn og ungdom kan bli ødelagt slik som den tyske ungdom er blitt det, behøver vi bare å vende oss til Tyskland og studere det tyske system son NS slavisk følger. NS har hatt sine ungdomsledere i Tyskland for å lære deres infernalske teknikk. Hvorledes ser så dagen ut for barn og ungdom mellom 6 og 16 år i Tyskland: ja, for der begynner de med 6 års alderen, og det er bare et tidsspørsmål når de tar våre 6 åringer,- hvorledes gjorde de ungdomstjenesten fra 1933 og utover? Jo, om morgenen blir barna stelt hjemme, får sin frokost og skolemat og drar på skolen. Der blir de foruten undervisning i alminnelige fag, også gjennom de nazistiske lærebøker og ved enhver tenkelig anledning proppet med propaganda. Histroriebøkene er fordreiet og gir en gal framstilling av fakta. Etter skolen hjem til middag som mor

har travelt med å få på bordet til dem, for barna skal straks avgårde igjen. Far er ikke kommet fra arbeidet enda. Så bærer det straks avsted til den lokale hirdavdeling av Hitlerjugend eller Bund der deutschen Mädel eller lign. Her foregår den virkelige oppdragelse. Men en må ikke tro at ungene her sitter stille og hører timelange foredrag. Langt ifra, så dumme er ikke lederne. Nei, herblir barnas lyst til lek og moro, til alskens sport og underholdning stillet tilfreds, - bare indirekte snikes propagandaen inn på ungene. Organisasjonens lokaler blir sentrum for hygge og moro, lederne har erfaring i å vinne barnas tillit. De har 5 minutter "fortrolig" samtale med lederne. Hvorledes har du det hjemme? hva sier far og mor til det du forteller? Hvis barna kan betro lederne noe hjemmefra, blir barnet forfremmet, får distinksjoner, ærestegn o.l. Det stimulerer og får barna til å høre bedre eter hjemme. De spekulerer i at barna kjeder seg i storbyer og i opposisjonen mellom generasjonene som er et naturlig fenomen på visse aldersstrinn.

Hver søndag og hver feriedag blir organisert og barna <u>må</u> være med. Foreldrene får simpelthen ikke tid til å påvirke barna sine, de mister tvertom kontakten med dem, for barna er aldri hjemme. Det har ikke vært sjelden at foreldrene er angitt av sine egne barn, og det er en vanlig foreteelse at foreldrene hysjer og holder opp å snakke når barna er i trappen. Det skal ikke styrke tillitsforholdet. Foreldrene må dertil betale utgiftene til utstyr.

Det verste er allikevel at barna, motstandsløse som de er, etter hvert, når propagandaen gjøres lurt og løgnaktig nok, til slutt blir troende. Det vil ta lenger tid her enn i Tyskland. Mange av de tyske foreldre var ikke klar over hva ungdomsarbeidet innebar, men vi har i alle fall ikke den uvienhet, vi har følt resultatet på kroppen. Gir vi oss, har vi ingen rett til å kritisere de tyske foreldre.

Vi vil med all makt hindre at våre barn, overrumplet og forført, skal komme til å tro på det lederne vil fortelle dem, det vanvittige vrøvl og den onde løgn om "den sanne socialisme" og om "førerens guddommelige oppgave". En slik tro vet vi er utilgjengelig for fornuft, argumenter og sannhet. Det er en tro som må smuldres opp innenfra; en prosess som er smertefull og opprivende, fordi nazioppdragelsen skaper en bestemt karakter og type. Det kan ta år og dag før de siste resterer borte. Hvem har ikke merket på tyskerne at de lirer av den offisielle "grammofonplate" i en svermerisk og oppagitert tilstand, og i denne tilstand går de i døden og myrder for fote. Det er ikke lett å forandre en slik ungdom igjen. Vi <u>må</u> forsvare barna. Vi sier NEI hjemme om barna får beskjed der, og vi forlanger av lærerne at de sier NEI for oss, hvisst møtene arrangeres i forbindelse med skoletiden. En ting til: Tyskerne lar Quisling og NS herje med vår indre administrasjon så lenge det ikke skaper uroligheter som kommer iveien for tyskernes krigsanstrengelser. Blir detfor meget brak, sier de øyeblikkelig stopp for at ingen hindringer skal oppstå for deres krigsplaner. Der for har en slik aksjon - samlet - utsikter til å krones med hell. Men det må skje samlet og straks. Husk, vi er 100 mot 1.

Vi må bruke denne styrke og verne våre barn.

Den 9. februar kom forordningene om lærerstand og forleggene med nye tiltak for å nazifisere livet i Norge. Lærebøkene skal omskrives i den nye tids ånd. I Tyskland anser ungdommen Hitler for Guds representant og dør i troen på sin fører. Hans spesielle profet i Norge er Quisling. Vi har vært forferdet over denne blasfemi, eller har flirt av den, men nå er det dødeligalvor. I begynnelsen hevdet nazistene at den ikke vild blande seg i den enkeltes liv. Men ikke før er de ved makten før de viser sitt sanne ansikt.

<u>V I S I E R N E I.</u>

Dette <u>MÅ</u> spres. <u>Send videre.</u> Send videre så hurtig som mulig.